

Prinds Christian af Glücksborg er kvalificeret til at blive Konge (Hør!)? Idet alle de, der efter Kongeloven staae nærmere, frastige sig deres Ret, samles al Arveret paa Prindsesse Luise af Hessen og fra hende overdrages den saaledes samlede Ret til hendes Mand; i ethvert Tilfælde vilde den fra hende gaae over til hendes Børn. Hs. Majestæt Keiseren af Rusland har ædelmødig givet Prindsen af Glücksborg en Medgift, dog er denne Medgift ikke de gottorpiske Præntioner, men derimod Præntionernes Hvilen, saalænge Prindsen af Glücksborgs Mandstamme blomstrer; med denne Medgift kommer han til sin rige Gemalinde, hende, paa hvis Hoved Danmarks ældgamle, nedarvede Krone hviler. Saaledes har Warschauerprotocollen tænkt sig Sagen ordnet. Prinds Christian af Glücksborg arver det gamle Monarchie (Hør!) saaledes som det har bestaaet og er gaaet i Arv fra Slægt til Slægt; han arver det i Genhold til den i Danmark bestaaende Lov, idet det danske Folk giver sit Samtykke til den ene Act (Hør!), der er nødvendig, for at hans Gemalinde kan overdrage ham sin Regjeringsret. Men naar Kongeloven først ophæves, hvad skeer da? Ved Kongelovens Ophævelse er Monarchiet arveløst; det ligger som en herreløs Samling af Lande, og da træder Stormagternes Beslutning til, de danne et dansk Monarchie fra 1852, og dette Monarchie af 1852, det bliver Prinds Christian overdraget. Mine Herrer! tager ikke den Sag let; man vil sige, det er en Strid om Ord; nei, det er ikke nogen Strid om Ord; Spørgsmaalet er, om der ligger nogen Betydning i Nationens Bevidsthed om sig selv som selvstændig og sammenhængende med sin Fortid (Hør!); Spørgsmaalet er, om den Fyrste, der kaldes, skal vide, at han kaldes af Landet selv, ifølge Landets Lov. Det er fra Danmark, han skal have sin Ret og fra Udlandet Samtykket, ikke fra Udlandet Retten og fra Danmark Samtykket. Vi handle om en ædel Fyrste, der kan taale at vi tale frit, ogsaa om hans egen Stilling; lader os huske paa, at til dette Monarchie, hvorom den nedarvede Forestilling saaledes er isærd med at opløses, kaldes en Prinds, som dog er kaldet dansk; ja, han er dansk Prinds af Sindelag og dansk Undersaat, men han er

ikke dansk Prinds af Fødsel og Stand, han er Medlem af et Fyrstehuus, der ikke har sit Fyrstebrev af den danske Konge og hans Gemalinde; ja hun er født hos os og opdraget hos os; vi haabe, at hendes Sind og Hjerte er med os, men hun er en tydsk Prindsesse, og det er just derfor i højeste Grad vigtigt, at det fremhæves, at det er igjennem Slægtskabet med det danske Kongehuus og ifølge danske Retsadkomster, at de kaldes til den danske Throne.

Naar den nye Linie først er kaldet, som vi ønske, og som vi haabe skal herse i Narhundreder, saa kunne vi forandre Arvesølgen; vi have da gjort, hvad Nutiden kræver; lad saa Fremtiden og den sidste mandlige Regent af denne Slægt sørge for det Øvrige, naar den Tid kommer, at der kræves videre Forfarg. Jeg sagde før, det er ikke blot om Personer der spørges, men om Retsbegrebet. Lader os ogsaa overveie dette fra en anden Side. Efter Kongeloven gaaer den danske Krone i Arv, og til den danske Krone høre Kongeriget Danmark og Slesvig som et dansk Lehn (Hør!), som en Bestanddeel, hvis Tilfnyttning til Danmark Europa har anerkjendt og anerkjender og aldrig nægtet. Man vil maaskee sige, at her skuler sig igjen eiderdanske, dansk-slesvigiske Tanker. Nei, nei, mine Herrer! men her er aabenlyst tilstede Bestræbelser efter en klar Adskillelse af hvad det er, Europa vil, og hvad det er, Europa ikke vil med Hensyn til Slesvig. Europa har sagt: Slesvig hører til den danske Krone; men der skal ikke være nogen særlig constitutionel Forbindelse, der omfatter Danmark og Slesvig, og ikke tillige omfatter Holsteen. Herimod stille vi ingen Modstand, en Tanke om et Danmark-Slesvig under en Constitution, som ikke tillige omfatter Holsteen, har i dette Dødblik ingen Berettigelse; men vi kunne meget godt fastholde den Tanke, at Slesvig paa en særlig Maade hører til den danske Krone (Hør!). Vi kunne og ville ikke incorporate det, vi have maaskee aldrig villet det, uagtet det er bleven sagt saa ofte; men vi ville ikke glemme, at efterat det var gjenforenet med den danske Krone, hvorfra det før dum injuria temporum var kommet bort, da udtryktes og besegledes Forbindelsen ved Arve-